

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17575,Maziarski-Jacek-Kazimierz.html>
19.05.2024, 12:19

Maziarski Jacek Kazimierz

Jacek Kazimierz Maziarski, ur. 20 I 1937 w Świętochłowicach, zm. 27 V 2009 w Podkowie Leśnej. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierunek polonistyka (1959); doktorat (1967).

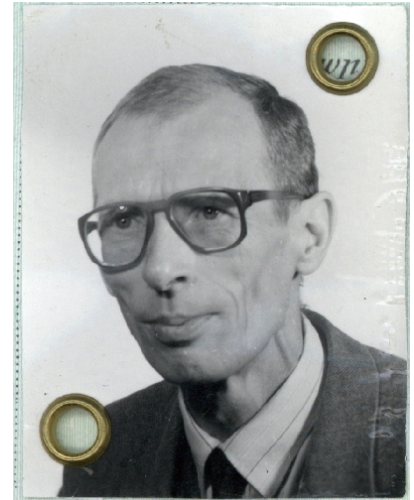
1956 związany ze środowiskiem tworzącym Polityczny Ośrodek Lewicy Akademickiej. X 1957 uczestnik protestów przeciwko likwidacji tygodnika „Po Prostu”.

1959–1960 dziennikarz „Panoramy”; 1960–1963 przedstawiciel Zachodniej Agencji Prasowej na woj. katowickie. 1963–1968 kierownik działu publicystycznego w „Dzienniku Zachodnim”. 1968–1968 w „Panoramie”.

1966–1969 członek Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego w Katowicach. 1969–1971 kierownik Zespołu Propagandy Centralnego Komitetu SD. 1970–1971 w sekretariacie CK SD. 1966–1969 członek Komisji Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach. Od 1969 członek zarządu Klubu Publicystyki Polityczno-Społecznej. 1967–1969 członek zarządu okręgu Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich w Katowicach.

1971–1979 dziennikarz „Polityki”; 1971–1972 kierownik działu krajowego; 1976–1977 z-ca kierownika działu krajowego.

Badacz teorii gatunków dziennikarskich i wykładowca akademicki: 1967–1969 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach; 19970–1972 w Studium Dziennikarskim Uniwersytetu Warszawskiego, 1973–1974 w Studium Dziennikarskim Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, 1975–1979 w Studium Dziennikarskim Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie. 1979–1981 dziennikarz „Kultury”, zatrudniony na stanowisku kierownika działu reportażu publicystyki krajowej.

Maziarski Jacek Kazimierz 3936 4.jpg

Miejsce urodzenia Świętochłowice

Data urodzenia 20-01-1937

Miejsce śmierci Podkowa Leśna

Data śmierci 27-05-2009

Hasło wydrukowane w **Tom V**

1978 uczestnik prac nad jednym z raportów Konwersatorium „Doświadczenie i Przyszłość”.

Od IX 1980 w „S”; wiceprzew. Komisji Zakładowej w Wydawnictwie Współczesnym. IX i X 1981 uczestnik I KZD. 1980–1981 uczestnik bloku odnowy w SDP; jeden z przedstawicieli SDP w rozmowach z prezydium Radiokomiteu nt. przyznania „S” dostępu do oficjalnych mediów. Autor projektu zmian w RSW „Prasa-Książka-Ruch”. VIII 1981 autor listu otwartego dziennikarzy wyrażającego solidarność z kierownictwem SDP, pod którym podpisało się około 1900 osób (powstał w reakcji na list 40 dziennikarzy potępiających kierownictwo SDP). XIII 1981 redaktor nac. pisma „Samorząd”.

Po 13 XII 1981 nie przeszedł weryfikacji dziennikarskiej, nast. zamieścił w „Życiu Warszawy” ogłoszenie: „Szukam uczciwej pracy. Jacek Maziarski”. Po 13 XII 1981 uczestniczył w pomocy internowanym. 1982 publicysta w podziemnym piśmie „Druk”. 1982–1985 współzałożyciel i szef Niezależnej Agencji Informacyjnej; publicysta w „Tygodniku Wojennym”. 1983–1988 członek zespołu redakcyjnego w Wydawnictwie Myśl. Od 1982 (z Jerzym Klingerem) prowadził antykwariat w Warszawie, redaktor gazetki zakładowej w warszawskim przedsiębiorstwie montującym telewizory. Od 1987 publicysta oficjalnego katolickiego pisma „Ład”. 1984–1989 współinicjator (z Andrzejem Fedorowiczem) „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”; stały publicysta pisma. Publikował m.in. pod ps. S. Tylżycki, Józef Golonka i Józef Piwko. W latach 80. uczestniczył w spotkaniach podziemnego SDP i organizowanych jawnie w kościołach dyskusjach z udziałem przedstawicieli opozycji (m.in. nt. jęz. propagandy oraz politycznej i ekonomicznej sytuacji w PRL).

X 1988 sygnatariusz listu otwartego do uczestników Okrągłego Stołu wyrażającego nadzieję związaną z propozycją rozmów, jednocześnie postulującego wprowadzenie reform formalnoprawnych, politycznych i gospodarczych.

1989–1990 z-ca redaktora nac. „Tygodnika Solidarność”. 1990 współzałożyciel PC, 1991–1993 poseł RP z listy PC; 1991

szef Zespołu Politycznego Prezydenta RP; nast. szef „Wiadomości” TVP1. Tłumacz literatury angielskiej. Autor książek: Z pogrudniowych doświadczeń (1983) i Odpowiedź Polskiego Barbarzyńcy (1989).

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006) i pośmiertnie Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2009). 1964–1972 wśród rozpracowywanych przez Wydz. III KWMO w Katowicach pod nr. 9859 do Sprawy Operacyjnej Obserwacji krypt. Opozycja.

VII 1981 – III 1982 rozpracowywany przez Wydz. XIV Dep. II MSW; od III 1982 w ramach SOS krypt. Skorpion. XII 1983 prośwadzenie sprawy przejął Wydz. VII Dep. III MSW. IX 1989 sprawę złożono do archiwum.

Jan Olaszek

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)